

In vsakemu razumljivo slika in nas prepričuje, da se mora v doglednem času uresničiti to, po čemur hrepeni vsak krščanski Slovenec: Dobili bomo v Slomšku svetnika!

Slovenske večernice so nam prinesle tretji zvezek knjige »Bel' menihi«. V tem delu so nam opisani kmečki upori, kolikor se nanašajo na samostan v Stični. Ta zvezek bo prav posebno zadovoljil kmečke naročnike in čitatelje.

Solska in komaj šoli odrasla mladina bo vesela kratke, privlačne in tolikanj vzpodbudne knjige »Vatomika«.

Zvezek »Zgodovina slovenskega naroda« nam opisuje življenje naših prednikov krog burnega leta 1848. Knjiga nas poučuje o slovenskih razmerah, o trpljenju našega naroda in njegovem odločnem boju napram krivicam iz rok mogočnih tujcev.

Vsak, ki bo prečital letošnji književni dar Mohorjeve družbe, ga bo od srca vesel, bo ostal družbi zvest naročnik in bo tudi agitiral za njo pri vseh, v kojih hiše še ne zahajajo mohorske knjige.

*



Sv. Ana v Slov. goricah. O požaru, ki je pretekli mesec izbruhnil v viničarji Ferdinanda Zvera, smo doznali naslednje podrobnosti: Stara zakonca, ki sta spala v viničarji, nista bila rešena šele po gasilcih, marveč sta prva opazila požar ter začela sama reševati živino, pri čemur so jima prihiteli na pomoč bližnji sosedi, ki so rešili še ostalo živino ter s pomočjo daljnih sosedov tudi stanovanjsko hišo. »Rešeni denar« predstavlja ne 7000 Din gotovine, marveč nekaj starega srebrnega denarja. Posestnikov sin Franc, ki je vedel za ta star denar, je udril v kamro in rešil te stare kovance, ki imajo zasebno spominsko vrednost. Gasilci so prihiteli na lice mesta, ko je bilo večinoma rešeno, kar se je dalo rešiti. Zaposleni so bili pri preši ter rešili kletna vrata, da ni ogenj prešel v klet.

Kapela pri Radencih. Dne 1. decembra, na izseljeniško nedeljo, se je vršilo blagoslovljanje kapelice Lurške Marije pri Francu Šumaku v Račkem vrhu. Pri tej priliki se je nabralo za naše izseljence 53 Din. Vsem darovalcem: Bog plačaj!

Pršetinci pri Sv. Tomažu. Pretekli mesec se je v neki noči priplazil neki nepoznani dolgoprstnež na podstrešje Elizabete Kavčič v Pršetincih. Neznane se je mislil za zimo založiti s precejšnjo količino slanin in morebiti tudi z denarjem. Vsled ropotanja na

podstrešju se je prebudila gđc. Kavčičeva ter lopova pričakala z gnojnimi vilami v rokah na prehodu s podstrešja v vežo. Uzmovič se je pogumno ženske ustrašil ter brez plena popihal v temno noč. — Nekoliko dni pozneje je neki navihani paglavec pri posestniku Janezu Novak v Pršetincih, ko so bili domači zbrani pri obedu, pritrčil vsa vrata na svinjakih s tako silo, da je onemogočil vsak pristop s hrano k svinjam. Po trudapolnem delu se je Novakovim šele proti večeru posrečilo zapade odstraniti. — Dne 18. novembra sta si obljubila zakonsko zvestobo v farni cerkvi sv. Tomaža vrli kmečki fant Lovrenc Magdič iz Pršetincev, ki si je zbral za tovarišico na potu življenja Slavico Obratovo, članico Marijine kongregacije in bivšo cerkveno pevko. Obilico božjega blagoslova!

Velika Pirešica. Mnogo se razpravlja in govori zaradi pogodbene pošte, katere se namerava ustanoviti v Veliki Pirešici. Propagira se od vseh strani. Eni so zato, da bi žalska pošta vršila vsakodnevno selško dostavo v tuk. občino; drugi pa, da bi se ustanovila pogodbeni pošta v Veliki Pirešici. Za drugo se zavzema občina, da bi ona izvedla vsakodnevno dostavo in to v vsako vas tuk. občine. Od sedajne dostave so imele ugodnosti le nekatere vasi, dočim se večina vasi te ugodnosti niso mogle poslužiti. Za ostale vasi, ki so bile izven dosedajnega dostavnega okoliša, so morali sami ljudje hoditi izpraševati za pošto na mesta, kjer se je pošta puščala od poštnege sela. Na naročitih dnevnikih časopisov ni bilo misliti, ker si jih dobil prepozno v roke, tako



da so bile novice prestare, ali pa si dobil na dan toliko časopisov, da nisi mogel vseh prečitati. Zelja, da bi se ustanovila pogodbeni pošta, se je že večkrat v naših srcih porajala. Sedaj je občina Velika Pirešica začela z resno akcijo, da se ustanovi pošta za našo občino in da se izvede poštna dostava vsakodnevno ter v vsako vas naše občine.

Male dole pri Vojniku. Po dolgem času temnega obzorja, ki nas je obdajal pod JNS-režimom, so se razgrnili črni oblaki, ko je nastopila nova vlada ob sodelovanju našega voditelja g. dr. Antona Korošca. Narod se je globoko oddahnil. Upanje imamo, da je sedanji vladi uspelo, začeti delo po popolnoma drugem načrtu, kakor ga je imela JNS. Mi vsi Slovenci, ki se zavedamo truda, dela in boja našega voditelja, strnimo se v eno močno skupino v okviru nove stranke JRZ ter tako ostanimo zvesti svoji yeri, narodni zavesti. Tudi Maledolčani ostanimo za dr. Korošcem kakor en mož! — Slavna in častna je zgodovina naše župnije Nova cerkev, pod katero spada tudi naša vas. Še častnejša je s spominom našega Slomška, ki je pred več kot 100 leti tukaj kaplanoval. Žal, da so se v zadnjem času dogodili slučaj, ki so vsega obžalovanja vredni. Posebno v zadnjem času

janski koleniji Eritreja bodo prejeli po 7 lir, v Somaliji 8 lir dnevno, ostali podčastniki 6 in 7 lir, vojniki in miličniki pa po 5 in 6 lir dnevno.

Statistika o prevozu.

Italijani so prepeljali skozi Sueški prekop od 21. II. do 23. XI. — 242 tisoč oseb. Istočasno se je odpeljalo iz vzhodne Afrike nazaj v domovino 5300 bolanih Italijanov.

Italijani ob 12 velikih oklopnih avtomobilov.

Na južnem bojišču, in sicer nekaj deset milj južno od Gorahe, je običalo 12 velikih italijanskih oklopnih avtomobilov v neizmernem blatu. Posadka je bila primorana, zapustiti bojna vozila.

čin, sledilo je plahutanje težkih peruti, in ko je pogledal Franc ves zmešan kvišku, se je še lahko zakotalil nazaj in je ušel za las krempljem orjaškega orla, kateri je hotel očitno usekati predrznega vsiljivca s kljunom v glavo. Ko je kolobaril med besnim krikanjem v višine, so mu odgovarjali z mogočnega gnezda na zgornjem vrhu leve stene mladiči.

Na prodcu potoka, ki je bil presneto nestalen za njegove noge, bi bil Gruber kmalu spodrsnil. Da bi se obdržal, je omahoval nazaj in prestopil na drugi breg.

Tamkaj ga je že čakal novi strah. Skoraj med njegovimi nogami sta pobegnili z neverjetno naglico dve majhni zeleni kači ter se zgubili med peskom in kamenjem. Franc se ni bal kačje golazni; da je napravil eden ali dva koraka na stran, je bila posledica nenadnega srečanja.

»Le pazi, kače so sigurno strupene«, ga je posvaril Lavison, kateri je bil na pol preplašen in na pol se je smejal, radi smešnosti položaja.

Gruber je še vedno zrl presenečeno za kačama. Videl je še celo množice velikih pajkov s

križi na hrbtih, ki so se zatekli iz njegove bližine pod kamenje.

»Rad bi vedel, odkod so se priklatile kače«, je začudeno pripomnil. »Že davno sva preko meje, v kateri živijo.«

»Ali se ti ne zdi čudno, da je voda tukaj gor precej topla?« je razlagal Lavison. »Gotovo izvira iz toplega vrelca. Najbrž niti v zimi ne zamrzne in daje celi okolič toplu podnebje.«

»Ali si videl zlato?« je vprašal Gruber in je stopil ponovno v vodo.

»Niti sledi o zlatu«, se je glasil razočarani odgovor. »Dozdeva se mi, da naju je stari Indijanec vendarle potegnil.«

»Kaj pa je tole rdeče tukaj?« se je začudil Gruber, ki je pregledoval skozi kristalno čisto vodo dno potoka. Čudno se mu je zdelo, ker je bilo dno potoka posejano z rdečimi pikami, katere so lukale izpod vode kakor strnjena kri.

Pripognil se je in je pobral liki lešnik veliko rdečkasto piko. V primeri z velikostjo je bila iz vode dvignjena stvarca izredno težka. V brezšapni napetosti je drgnil z rdečim lešnikom po iznad vode se dvigajoči skali.

dogodek, ki ga je opisal dopisnik v dopisu iz Socke. Naj bi bil opomin na vse! Dovolj prilike imamo za pošteno delo v Prosvetnem društvu ob lepem časopisu in dobri knjigi. Fantje, čas je, da z večjo pozornostjo sledite naukomo domačih dušnih pastirjev in pustite čezmerno popivanje in prazno veseljačenje.

Ljubno. V Ljubnem se veliko trudi neki politični potnik, ki nima v nobeni politični stranki dolgo svoje strehe. Potuje po srezu za agitacijo, dovoljenja pa nima najbrž od nobene politične stranke, ki bi mu podpisala politični potni list. Sam pripoveduje, koliko podpisov je že dobil za Mačkovo stranko, kar seveda ni res. Mi volilci pa pridno pristopamo v stranko JRZ. V okrajnem odboru te stranke so odločni in poštenu možje in fantje, ki nam jamčijo za to, da ne bodo pustili krvatske politične komande nad našim ljudstvom. Ustanovljena je bila krajevna organizacija JRZ, ena prvih v našem srezu, z 22 odborniki, in pododborom pri Sv. Frančišku. Predseduje ji neustrašen naš okrajni organizator Tesovnik Josip, podpredsednik je Zagožen Josip, tajnik g. kaplan, blagajnik pa Jakob Sem. Zavednost in delavnost naših mož bo odbila vsak poskus tistih, ki so politične šviga-švaga.

Vransko. Omenili smo že, da se vrši pri nas »glavno prosvetno delo« v gostilnah in da se »prosvetne tekme« odigravajo v znamenju alkohola. Po tem »programu« se je deloma postopalo tudi dne 1. decembra. Kot zadnja točka »proslave« je bil namreč pretep! Ni nam sicer znano, ali je bila ta točka že prej stavljena na program, ali pa je bila le kot »dodatek« izven programa. Dejstvo je, in tega dejstva ne more nihče več izbrisati, da je bila ta zadnja točka v celoti izvedena. Sedaj pa vprašamo javno, li ni to pravi škandal, ako niti pri taki priliki prireditelji nimajo toliko avtoritete in moči, da bi preprečili pretepe? O stvari pa naj javnost sama sodi. Preverjeni smo, da bo orožništvo kakor navadno torilo svojo dolžnost!

Spodnje Sečovo pri Rogaški Slatini. Dne 1. decembra smo doživeli v naši vasi nekaj, česar že dolgo ni bilo. Vršila se je blagoslovitev krasne nove kapelice Srca Jezusovega, katero je dal zgraditi pri svojem domu gospodar A. Berko. Navzoča je bila večina vasi. Pevci so

zapeli par lepih pesmi. G. kaplan je v lepem govoru orisal pomen ter nas vzpodbujal k ljubavi, katero moramo imeti med seboj in do presv. Srca Jez. Daj Bog, da bi v naši vasi vedno vladala prava krščanska ljubezen in mir med sosedi!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Tukaj sta si k večni zvestobi podala roke Tonček Kunst in Micka Jeveršek, oba vneta člana naših katoliških organizacij. Mlademu paru iz srca želimo od Boga blagoslovljeno bodočnost! Bog Vaju živi!

Bizeljsko. V nedeljo dne 15. decembra se vrši na Bizeljskem v gasilskem domu po prvi službi božji javen shod, na katerem govori g. svetnik Josip Tratnik iz Rajhenburga in g. dr. Anton Ogrizek iz Celja. Vabljene vsi Bizeljanci in okoličani!

Slike služabnika božjega škofa Antona Martina Slomška so gotove!

Po originalu, ki ga je Tiskarna sv. Cirila dobila v svojo last, je dala napraviti slike Slomška v štirih barvah. Delo je izredno dobro uspelo. Ker je tudi original od umetnika, ki je slikal cerkev sv. Alojzija v Mariboru, bo ta slika gotovo povsod v okras vsakemu stanovanju. Da se bodo mogli pa vsi naročiti na sliko, smo jih natisnili večjo množino in računali samo lastne stroške. Cena slike je samo 10 Din. Ker je nerodno pošiljati vsako sliko posebej, prosimo, da organizirate naročilo za to sliko za vso župnijo, ali naj vzame v roke stvar kak trgovec. Dobijo se tudi podobice barvane po 30 Din, navadne po 10 Din za 10C komadov, razglednice navadne po 0.75 in barvane po 2 Din komad. Naročila sprejema:

Tiskarna sv. Cirila, Maribor in Ptuj.

Videm ob Savi. Krajevna organizacija JRZ na Vidmu priredi v nedeljo dne 15. t. m., ob 11. uri dopoldne, v starem gradu po poznem sv. opravi v hiši g. Blaža Deržanič javen shod. Na njem bo poročal o političnem položaju g. Marko Kranjc iz Maribora. Vabljene ste, da se tega važnega shoda udeležite v obilnem številu!

Peter Rešetar rešetari.

Jeftilč je kozla ustrelil, ker je dne 1. decembra šel na lov, mesto da bi se udeležil, kakor se spodobi, proslave ujedinjenja.

Politične večerje so prišle v navado. V Beogradu, pa tudi drugod, so prišli hotelirji na srečno misel, da vprizorijo politične večerje in tudi sami oskrbijo potrebne slavnostne govornike. Tako tudi oni, ki jih narod ne mara, lahko pokažejo, da so še, ki jih marajo, če že ne zaradi načel, pa zaradi večerje.

Pohorci vedno bolj znani. Zdaj je začela med Pohorci smuška sezona, zato ni čuda, da so se tudi politični pohorci začeli smukati okoli vladnih vrat. Pa tu ni pršiča, ampak za nje prav opolska tla, pa so zleteli na...

»Glas naroda« je doživel izpremembo. V Ljubljani imajo sploh čudne navade, da je že neki pesnik jim zapel: Vstanite, polmrlički vi! Ta poziv je slišal sedaj tudi »Glas naroda«. Če bo pa res vstal, homo pa šele videli!

Ljubljana—Maribor ločena od stratosfere. Vedno se nam je čudno zdelo, kako to, da sta si Ljubljana in Maribor vedno tako — milo povedano — oddaljena med seboj. Pretekli teden pa nam je univerzitetni profesor g. inženjer Osana povedal, da prihajajo osebe nadstratosferne motnje med Ljubljano in Maribor. Celu tako visoko vpliva napetost Ljubljane proti Mariboru! Upamo, da bo Picard pri prihodnjem poletu v stratosfero tudi to lahko uredil.

Zakaj se Italijani umikajo? Društvo narodov je sklenilo napraviti sankcije proti oni državi, ki je napadač. Prvotno se je reklo, da je Italija napadač. Ta pa hoče sedaj, predno se sankcije začnejo izvajati, da so vendar Abesinci napadači in je treba sankcije izvajati proti njim.

Pogledal je na kamen in videl, da je ostala na njem rumena črta.

»Zlato! Tukaj je! Vse, kar je rdeče, je zlato! Najina last je! Že v drugič sva obogatela! Bolj sva bogata, nego bi bila mogla sanjati!«

Odkritje zlata ga je pognalo v omotico. Gledal je skozi nekako kopreno in čutil, kako so ga zapuščale poslednje moči. Kos je še bil dvomu, negotovost je še zmagoval s preostankom svojih moči — omagal je spričo izpolnitve najbolj drznega upanja.

Lavisonu se ni godilo nič boljše.

Na ves glas se je drl: »Pridi, dečko, najprej se najejva in odpočijva! Najina želodca sta prazna. Zlato nama ne uide. Celo popoldne ga lahko dvigneva toliko iz potoka, kolikor ga bova lahko nosila seboj.«

Zmotala sta se na obrežje. Poiskala sta suh prostor in razprostrla po njem odejo. Odprla sta vrečo z moko in konservo ter povžila za isti dan določeni del.

Lavison je predlagal, da bi pospravila še eno dnevno porcijo, a je odklonil Gruber ponudbo s prestrašenim:

»Za božjo voljo ne! Hočeš li, da bi na povratu s polnimi žepi zlata umrla od lakote?«

Prijateljevo oporekanje je razdražilo Lavisona. Uvidel je, da je tovarišev protest upravičen. Vendar bi naj Francova ne obveljala vsikdar. Nekako čudno čuvstvo se je dvignilo v njegovi notrajnosti, ki mu ni dopustilo, da bi se bil udal. Trdovratno je odgovoril:

»Dobro! Ti lahko ravnaš, kakor tebi drago. Jaz bom pojedel še eno porcijo!«

Odlomil si je kos posušene moke, segel po svoj del konzerve in začel mirno jesti.

Franc je buljil z na široko odprtimi očmi, kaj da počenja tovariš. Hotel je ugovarjati še enkrat, pa je opustil. Prijatelj je bil očitno v razpoloženju, ki mu je bilo tuje, vsak ugovor bi bil zastoj ter bi imel le slabe posledice.

Popotnika sta se stegnila vsak po svoji odeji, da bi se odpočila. Od pomanjkanja, naporov in od zatega presenečenja sta bila oba ob duševno ravnotežje, katero se pa bo vrnilo, če se bosta enkrat navadila na veliko srečo.

(Dalje sledi.)

Kraljevska poročna prstana za vojno.

V Italiji že zbirajo zlato. Kralj in kraljica sta že darovala poročna prstana. Ob tej priliki je naslovila kraljica Helena na Mussolinija brzojavko, v kateri pravi, da je izročila s poročnim prstanom domovini — najdražje, kar ima.

Dež znamenje iz neba.

Zadnje dni je v abesinski prestolici v Addis Abebi hudo deževalo, kakor že zelo dolgo ne. Prebivalstvo je bilo dežja veselo, ker ga smatra za najboljše znamenje iz neba.

Abesinski cesar

se je mudil zadnje dni dalje časa v Desije, kjer se nahaja vrhovno poveljstvo Abesincev.